

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Boudové Zvěřinové a soudkyň Mgr. Zuzany Steinerové a JUDr. Danuše Kudrnové ve věci

navrhovatelky: [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Oplatkem
sídlem Buzulucká 6, 160 00 Praha 6

odpůrce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

o návrhu na vydání předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí,
o odvolání odpůrce proti usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 26. února 2025, číslo jednací
8 Nc 1601/2025-12,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Příbrami jako soud prvního stupně v záhlaví označeným usnesením nařídil předběžné opatření, jímž odpůrci [redacted] uložil povinnost zdržet se vstupu do domu na adrese [redacted] č. p. [redacted] v obci [redacted], který je jeho společným obydlím s navrhovatelkou, nevstupovat do bezprostředního okolí společného obydlí na uvedené adrese, zdržet se setkávání s navrhovatelkou a navazování jakýchkoliv kontaktů s ní, zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatelky jakýmkoliv způsobem (výrok I.), dále uložil odpůrci povinnost zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Příbrami soudní poplatek ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právním moci usnesení (výrok II.), a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
2. Usnesení soud prvního stupně odůvodnil tím, že z návrhu a připojených listin bylo dostatečně osvědčeno, že chování odpůrce je vůči navrhovatelce agresivní, důvodně v ní vyvolává obavu o její život a zdraví. Odpůrce navrhovatelku opakovaně nejen slovně urážel a znepríjemňoval jí život schválnostmi, ale rovněž ji několikrát fyzicky napadl, a je zřejmé, že agresivita odpůrce se stupňuje. Jednání odpůrce je opakující se a dlouhodobé, eskaluje od urážek k závažnému fyzickému násilí (popálenina 2. stupně), odpůrce je jasnou násilnou osobou, přičemž se role navrhovatelky a odpůrce nestřídají, jednání odpůrce je neveřejné, probíhá bez přítomnosti svědků.
3. Proti usnesení soudu prvního stupně podal odpůrce odvolání. Namítal, že obvinění podané navrhovatelkou je křivá výpověď nezakládající se na pravdě, navrhovatelka je nemocná, odpůrce pochybuje o jejím psychickém a zdravotním stavu, tvrdí závislost na „omamné“ psychotropních látkách „THC“. Dále odpůrce uvedl, že žádá prošetření skutkové podstaty věci formou výpovědi svědků, kteří prokáží jeho tvrzení o používání omamné psychotropních látek, a dále psychologické a psychiatrické vyšetření navrhovatelky k posouzení psychického stavu; odkázal přitom na úřední záznam o podání vysvětlení č. j. [redacted] na Policii ČR, obvodní oddělení Dobříš ze dne 15. 2. 2025, který přiložil k odvolání.

4. Navrhovatelka se k odvolání vyjádřila tak, že tvrzení odpůrce uvedená v jeho odvolání odmítá, rozhodně neužívá žádné návykové látky a odpůrcovo tvrzení ohledně jejího duševního stavu je čistě dehonestáční. Odvolání nesplňuje základní náležitosti a navrhuje jej zamítnout.
5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“) v řízení postupoval shodně jako soud prvního stupně podle zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), který upravuje řízení ve věcech ochrany proti domácímu násilí v § 400 a násl. a ve vztahu k občanskému soudnímu řádu obsahuje zvláštní procesní úpravu. Nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád (§ 1 odst. 3 z. ř. s.), a nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu (§ 1 odst. 4 z. ř. s.).
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání proti usnesení soudu prvního stupně je přípustné, podal je odpůrce jako účastník řízení, učinil tak v zákonné lhůtě (§ 201, § 202 odst. 1, 3 a contr., § 204 odst. 1 věta první o. s. ř.) a splňuje náležitosti stanovené v § 205 odst. 1 o. s. ř., přezkoumal usnesení soudu prvního stupně včetně řízení jeho vydání předcházejícího podle § 212 věta první a § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.
7. Z obsahu spisu se podává, že navrhovatelka se návrhem podaným u soudu prvního stupně 25. 2. 2025 domáhala nařízení předběžného opatření ve znění výroku napadeného usnesení. V návrhu vylíčila rozhodné skutečnosti a připojila k němu listiny, které soud prvního stupně popsal v potřebném rozsahu v odstavci 3. odůvodnění svého usnesení, a na které odvolací soud v podrobnostech odkazuje. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 15. 2. 2025, které ke svému odvolání připojil odpůrce, nelze učinit žádná skutková zjištění, neboť soud prvního stupně tuto listinu neměl v době vydání napadeného usnesení k dispozici. Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně (§ 211, 75c odst. 4 o. s. ř.) a ke skutečnostem, které jsou tvrzeny odpůrcem po této době tak nemohl odvolací soud přihlížet.
8. Předběžné opatření na ochranu navrhovatele proti domácímu násilí ze strany odpůrce podle § 405 z. ř. s. lze nařídit na základě (hmotněprávního) ustanovení § 751 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle něhož stane-li se další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného či duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet.
9. Předběžné opatření lze podle § 75c odst. 1 o. s. ř. nařídit, jsou-li splněny podmínky uvedené v citovaném ustanovení § 751 odst. 1 občanského zákoníku. Všechny skutečnosti právně významné pro rozhodnutí o předběžném opatření se musí podávat z návrhu a listin či dalších důkazů, které má soud v době rozhodování k dispozici. Nepostačuje tedy jen potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, jak ji navrhovatel subjektivně vnímá, ale je třeba prokázat potřebu zatímní úpravy poměrů a vylíčit skutečnosti, z nichž lze dovodit, že dochází k ohrožení navrhovatele jako fyzické osoby z důvodu tělesného nebo duševního násilí v takové intenzitě, aby se pro něho další společné bydlení s odpůrcem jevílo nesnesitelné, popř. které osvědčují nežádoucí sledování nebo obtěžování navrhovatele. Navrhovatelka v dané věci vylíčila charakter společného soužití s odpůrcem v manželství, které bylo problematické, provázely ho hádky, kritika, urážení vzhledu, znehodnocování, tiché zacházení ze strany odpůrce, a začalo eskalovat v roce 2022, až k nejzávažnějšímu útoku ze strany odpůrce dne 15. 2. 2025, kdy navrhovatelku polil vroucí vodou z rychlovarné konvice na levé rameno. Tvrzení žalobkyně jsou i podle názoru odvolacího soudu dostatečná a lze z nich ve spojení s úředním záznamem Policie České republiky ze dne 15. 2. 2025 o podání vysvětlení navrhovatelkou, lékařskými zprávami ke zdravotnímu stavu navrhovatelky a fotografiemi učinit závěr o nesnesitelnosti dalšího společného bydlení účastníků z důvodu tělesného i duševního násilí. Odvolací soud tak shodně se soudem prvního stupně uzavírá, že

jednání odpůrce naplňuje znaky domácího násilí (tzn. jeho opakování a dlouhodobost, stupňování, jasné a nezpochybnitelné rozdělení role na oběť a agresora, neveřejnost), a jsou tak splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Soud prvního stupně tedy postupoval zcela v souladu s ustanovením § 405 z. ř. s.

10. Námitky odpůrce v odvolání nejsou způsobilé přivodit změnu usnesení soudu prvního stupně. Odpůrce k důvodům, o které soud prvního stupně opřel své rozhodnutí, neuvádí ničeho, pouze obecně tvrdí, že se obvinění navrhovatelky nezakládají na pravdě, že je navrhovatelka závislá na omamných látkách a zpochybňuje její duševní zdraví. Tato tvrzení se přitom žádným způsobem nevztahují ke skutečnostem, které vzal soud prvního stupně za osvědčené a na základě kterých rozhodl napadeným usnesením.
11. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku vymezeném rozsahu jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
12. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 za použití § 151 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., avšak za stavu, kdy zcela úspěšné navrhovatelce sice vznikly náklady za vyjádření k odvolání, které je ale natolik stručné, že za ně odvolací soud odměnu ani paušální částku dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 26. března 2025

Mgr. Jana Boudová Zvěřinová, v. r.
předsedkyně senátu

